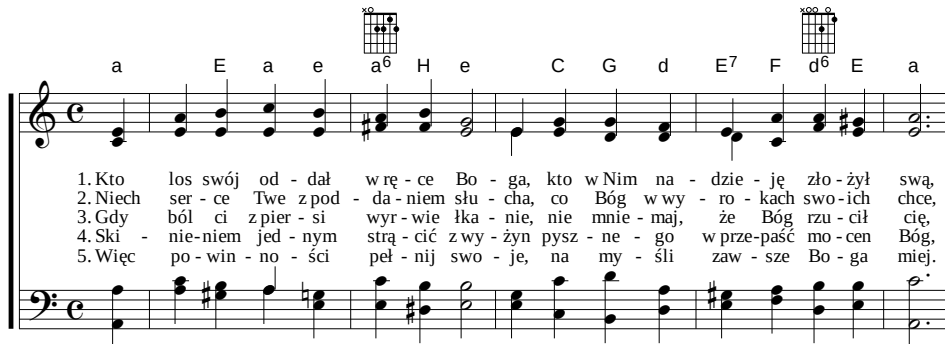

a E a e a⁶ H e C G d E⁷ F d⁶ E a

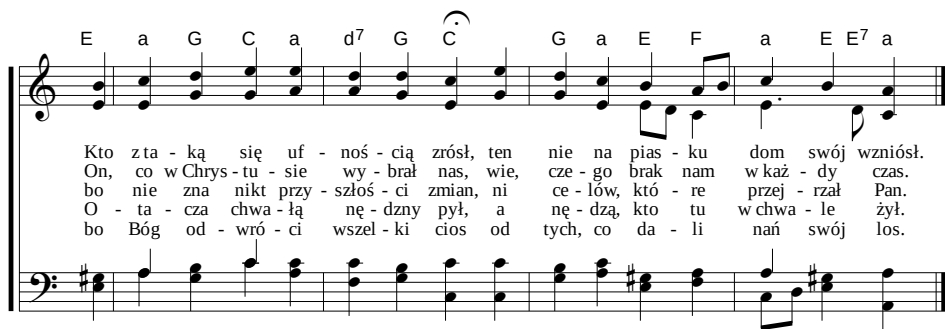
1. Kto los swój od - dał w rę - ce Bo - ga, kto w Nim na - dzie - ję zło - żył swą,
 2. Niech ser - ce Twe z pod - da - niem słu - cha, co Bóg w wy - ro - kach swo - ich chce,
 3. Gdy ból ci z pier - si wyr - wie łka - nie, nie mnie - maj, że Bóg rzu - cił cię,
 4. Ski - nie - niem jed - nym strą - cić z wy - żyń pysz - ne - go w prze - paść mo - cen Bóg,
 5. Więc po - win - no - ści peł - nij swo - je, na my - śli zaw - sze Bo - ga miej.

a E a e a⁶ H e C G d E⁷ F d⁶ E a

nie dot - knie te - go żad - na trwo - ga, bo Bóg od - wró - ci do - leż - złą.
 niech przyj - mie to w po - ko - rze du - cha, co ma - drosć Naj - wyż - sze - go śle.
 że tyl - ko o tym ma sta - ra - nie, któ - re - mu los u - śmie - cha się,
 ma - luz - kich zaś wy - wyż - szyć z ni - zin i zba - wić mo - że z wszel - kich trwóg.
 On ze - śle to - bie ła - ski zdro - je i mieć cię bę - dzie w pie - czy swej,

E a G C a d⁷ G C̣ G a E F a E E⁷ a

Kto z ta - ką się uf - noś - cią zróst, ten nie na pias - ku dom swój wzniośl.
 On, co w Chrys - tu - sie wy - brał nas, wie, cze - go brak nam w każ - dy czas.
 bo nie zna nikt przy - szłość - ci zmian, ni ce - łów, któ - re przej - rzał Pan.
 O - ta - cza chwa - łą nę - dzny pył, a nę - dzą, kto tu w chwa - le żył.
 bo Bóg od - wró - ci wszel - ki cios od tych, co da - li nań swój los.